

Berøttelsen: Jeg skal kun tillade mig at fremtætte nogle ganske faa Bemærkninger. Jeg finder, at der er al Anledning til, at de kommunale Forhold i de saakaldte Handelspladser ordnes paa en lignende Maade, som Forholdene i sin Tid ordnedes ved Lovene 1867—68, henholdsvis for Landkommunerne og Købstadkommunerne Vedkommende, men jeg vil dog henstille til den højtærede Indenrigsministers og det eventuelle Udvalgs Overvejelse, om det er rigtigt at opretholde den Ordning for Handelspladserne, at Formanden i vedkommende Handelsplads skal være Stedets Retsbetjent. Forholdet er jo saaledes, at Landkommunerne have Ret til at vælge deres Formænd, medens Købstadkommunerne skulle have en Retsbetjent til Formand. Det er ikke heldigt for den kommunale Udvikling i Byerne. Retsbetjenten bestiktes jo af Justitsministeren og har et ganske andet Djemed at varetage end det at varetage de kommunale Interesser. Der er mange Steder, hvor det viser sig, at man kan have en udmærket dygtig Retsbetjent, som kan være en mindre heldig Mand til at staa i Spidsen for den kommunale Styrelse. Det hedder nu i dette Forslag, at der i Spidsen for Kommunalraadet skal staa en af Kongen bestiftet Formand. Retsbetjenten i den Jurisdiktion, hvortil Kommunen hører, er pligtig til at modtage Bestikelse som Formand, saafremt han har Forretningskontor i Kommunen. Jeg antager, at man for Frederiksberg Kommune har ment Birke-dommeren i Frederiksberg Birk. Der er jo nemlig ogsaa en anden Retsbetjent, nemlig Straffedommeren, men jeg antager dog, at Lovforslaget maa sigte til Birke-dommeren. Mon det vil være heldigt for Kommunen at have denne Mand i Spidsen for Kommunens Styrelse, da han i Forvejen — i alt Fald efter min Formening — har nok at varetage? Han har jo for det første hele den civile Retspleje under sig, og alene Dommermyndigheden skal nu være saa udviklet der, at han vist behandler over 400 Sager om Aaret. Han har Retskriverforretningerne, Pantningerne, Fogedvæsenet, Skiftevæsenet, Auktionsforvaltningen, Notarialvæsenet, Politivæsenet og derunder indbefattet Formandskabet i Sundhedskommissionen. Han har hele den administrative Forvaltning, derunder Bægdsvæsenet. Det forekommer mig derfor, at den Mand har nok at bestille, og at en Kommune er mindre vel tjent med, at en Mand, der er saa optaget af saa mange Forretninger, skal staa i Spidsen for dens kommunale Styrelse. Jeg skal henstille, at det bliver vedkommende Kommunalbestyrelser selv, der saavel for Frede-

riksberg som for de øvrige Handelspladser Vedkommende faa Lov til at vælge deres Formænd. Idet jeg gør denne Henstilling, skal jeg for Resten anbefale Lovforslaget til velvillig Fremme.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Det ærede første Medlem, der havde Ordet, det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Vajer) udtalte, at der i høj Grad er Trang til denne Reform. Hvorfra det ærede Medlem sluttede, at der er saa stor Trang til Stede til en større Reform, ved jeg ikke, medmindre det skulde ligge i, hvad der kom frem i den Udtalelse, der gik ud paa, at man havde Valgret til Kommunalbestyrelsen for Frederiksberg uden at have Indfødsret. Om det forholder sig saa, skal jeg ikke tvivle med det ærede Medlem om, uagtet jeg tvivler noget om Rigtigheden deraf, men om saa er, maa jeg dog sige, at det er jo ikke noget Spørgsmaal, der er kommet op nu, det har været oppe til Forhandling før, saaledes som det ogsaa fremgaar af Motiverne til Forslaget i Samlingen 1868—69. Der blev der angivet en Grund, hvorfor Forslaget kom op til Forhandling, og det var nemlig den, at man den Gang havde gennemført Kommunalloven baade for Købstæderne og Landkommunerne, og man mente derfor, at man ogsaa skulde have en Kommunallov for den tredje Slags, for disse Handelspladser eller Plækker, hvad man nu vil kalde dem, som jo er en Mellemting mellem Købstad-Kommuner og Landkommuner, naar man havde den ene Reform for de to førstnævnte Slags Kommuner. Men da blev jo den Opfattelse gjort gældende, fra den ene Side, at man skulde se, at komme bort derfra, og se, om de ikke kunde gaa over til at blive virkelige Købstadkommuner. Sagen blev saa stillet i Vero og har ligget hen til nu. Der blev ogsaa den Gang udtalt, at der ikke var fremkommet noget fra de vedkommende Kommuners Side om nogen Forandring, og naar man skal sige, at der er en Trang til en Reform, maa der være fremkommet et Ønske fra vedkommende, der skal benytte denne Reform, til at faa en Forandring. En saadan Trang eller et saadant Ønske foreligger imidlertid ikke, i alt Fald fremgaar det ikke af Lovforslagets Motiver, men der fremgaar en anden Ting, nemlig, at der er fremkommet et Ønske fra Præsten paa Frederiksberg og muligvis fra Præsten i Nørresundby om at maatte blive fritagne for at staa i Spidsen for Fattigbestyrelsen, da det hindrer dem i den forsvarlige Udførelse af deres øvrige Forretninger. Det er altsaa et Ønske fra Præsterne, der har frem-